

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Téma diplomové práce: Áronovské požehnanie

Jméno studentky: Boris Svoboda

Vedoucí práce: Jiří Beneš

Popis a hodnocení práce:

Diplomová práce „Áronovské požehnanie“ studenta Borise Svobody má 64 stran, včetně stran nečíslovaných: a) strana titulní s trojjazyčným názvem; b) dvojjazyčná anotace se soupisem klíčových slov; c) prohlášení a poděkování; d) desetinně tříděný obsah; e) krátký seznam zkratk. Dále práce obsahuje vložené CD s elektronickou verzí práce (pdf), anglické Summary, seznam použité (přiměřené a tříděné) literatury (celkem 31 titulů českých, anglických, slovenských). Vlastní stať má tři dále podrobněji tříděné kapitoly (str. 13-58) + úvod a závěr. Poznámkový aparát tvoří 101 položek standardně pod čarou na stránce. Všechny formální náležitosti diplomové práce jsou splněny.

Práce je sestavená tak, že vychází od pojmu „požehnání“ k perikopě Áronské požehnání a od ní k reflexi jevu v širších intertextuálních souvislostech. V úvodu student předkládá koncepci své práce. Koncepce je promyšlená. Již zde je ovšem patrné, že bude vybočovat z čistě exegetického rozboru starozákonního textu spíše k systematicko-teologické reflexi požehnání (jako fenoménu) v širším kontextu a v křesťanském kánonu. Na druhou stranu student zohledňuje a pokouší se také reflektovat pozici perikopy Áronského požehnání v celku Čtvrté knihy Mojžíšovy, jakož i proces požehnání jako fenoménu v kanonickém kontextu Tóry (sympatické je, že kanonický kontext bere vážně a vychází od prvního výskytu dále v posloupnosti knih Tóry).

Při reflexi samotného Áronského požehnání (nejrozsáhlejší část dipl. práce) vychází student od struktury perikopy k rozboru jednotlivých pojmů. Dlužno dodat, že nezohledňuje příliš prezntní formu požehnání (ani širokospektrnost a vícevrstevnatost hebr. termínů), což jde na vrub skutečnosti, že pracuje jen s překlady (a v nich s konjunktivním pojetím, které vyjadřuje naléhavost pomoci částice „at“), díky nimž je mu teologický záměr textu zastřen. Proto musí student více pracovat se slovníkovou a komentářovou literaturou, s níž se však kriticky nevyrovnává (o ní v podstatě jen referuje kompilačním způsobem – vyjma analogie s egyptským požehnáním na str. 50-51)). Magisterská práce nepřináší v exegezi nic objevného právě proto, že mu schází základna v práci s hebrejskou podobou starozákonního textu. Tu by šlo nahradit prací se Septuagintou, kterou však překvapivě student, spíše na novozákonní texty orientovaný, ani neuvádí (to je třeba vysvětlit při obhajobě práce). Na druhou stranu je třeba říci, že její použitá literatura vede k zohledňování širšího kontextu, k němuž patří i dotahování reflexe do novozákonního a křesťanského kontextu. Křesťanská perspektiva je v práci zřetelná (chybí reflexe rabínské literatury – i to je třeba vysvětlit při obhajobě práce), ale novozákonní souvislosti, které nabízí, nejsou vždy přesvědčivé (mají mnohde asociativní povahu). Díky tomu pak má studentova výpověď na některých místech homiletizující charakter. Za pozitivní považuji pokus studenta aktualizovat text Áronského požehnání, tedy doložit, proč by tento text neměl být pouhým reliktem minulosti, historickým dokumentem spojeným s židovskou komunitou doby monarchie (absenci reflexe liturgického užívání Áronského požehnání může student zdůvodnit při obhajobě). Stejně tak pozitivně vnímám odvahu studenta zpracovat téma Áronského požehnání opakovaně. Vzhledem k původně odevzdané verzi, vykazuje tato verze práce nepochybně vyšší odbornou kvalitu.

Navzdory výše uvedeným nedostatkům navrhuji hodnotit diplomovou práci studenta Borise Svobody jako velmi dobrou (2).

V Praze, dne 9.7.2014

Jiří Beneš